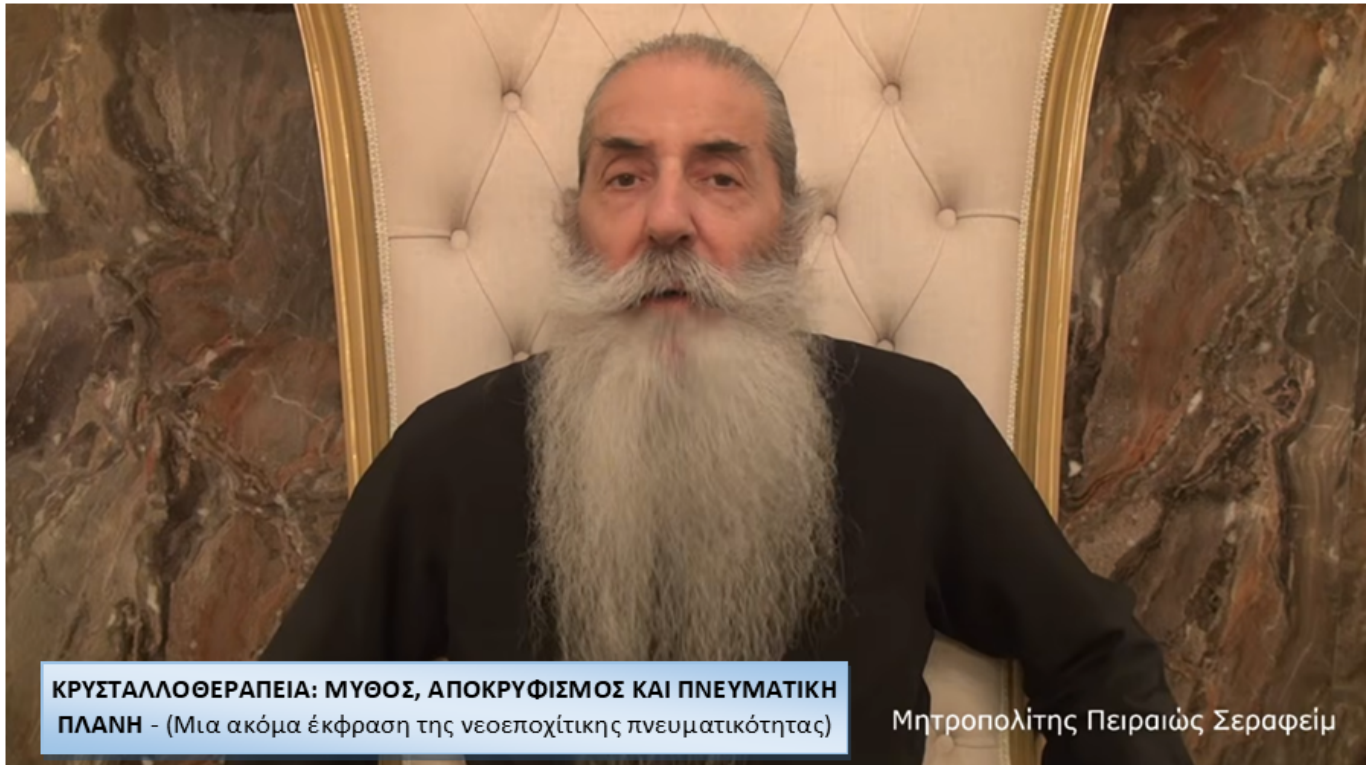

Πειραιώς Σεραφείμ: Κρυσταλλοθεραπεία: Μύθος, Αποκρυφισμός και Πνευματική Πλάνη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

«Κρυσταλλοθεραπεία: Μύθος, Αποκρυφισμός και Πνευματική Πλάνη - Μια ακόμα έκφραση της νεοεποχίτικης πνευματικότητας», είναι το θέμα για το οποίο ενημερώνει στο παρακάτω βίντεο ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ](#), ο οποίος αναφέρει πως η Κρυσταλλοθεραπεία προβάλλεται τα τελευταία χρόνια ως μια εναλλακτική μέθοδος θεραπείας και πνευματικής ανάπτυξης, με τον ισχυρισμό ότι οι κρύσταλλοι εκπέμπουν ιδιαίτερες «ενέργειες» ή «δονήσεις» που μπορούν να επηρεάσουν ευεργετικά το σώμα, την ψυχή και τον νου.

Ωστόσο, όπως τονίζει ο Σεβασμιώτατος, «η Ορθόδοξη Εκκλησία αντιμετωπίζει αυτή την πρακτική όχι απλώς ως επιστημονικά ατεκμηρίωτη, αλλά και ως πνευματικά επικίνδυνη, διότι στηρίζεται σε αντιλήψεις ξένες προς τη χριστιανική

αποκάλυψη».

Δείτε το βίντεο:

Αναφέρετε επίσης, στις βασικές διδασκαλίες της Κρυσταλλοθεραπείας, στις ιστορικές και ιδεολογικές της καταβολές, καθώς και στη σχέση της με έννοιες όπως οι «ενεργειακές δονήσεις», τα «τσάκρα» και οι αποκρυφιστικές πρακτικές. Παράλληλα, παρουσιάζει τη θέση της σύγχρονης επιστήμης, η οποία δεν έχει επιβεβαιώσει την ύπαρξη θεραπευτικών ιδιοτήτων των κρυστάλλων πέρα από το γνωστό φαινόμενο placebo.

Ιδιαίτερη έμφαση κάνει ο Σεβασμιώτατος στην ορθόδοξη θεώρηση του ζητήματος, σημειώνοντας πως «η Ορθόδοξη Εκκλησία διδάσκει ότι ολόκληρη η κτίση είναι δημιούργημα του Θεού. Οι λίθοι, τα μέταλλα και οι κρύσταλλοι είναι στοιχεία της υλικής δημιουργίας και δεν διαθέτουν από μόνοι τους υπερφυσικές θεραπευτικές ή πνευματικές δυνάμεις. Ο άνθρωπος καλείται να εμπιστεύεται τη ζωή του στον Θεό και όχι σε αντικείμενα της κτίσεως. Όταν αποδίδονται σε υλικά αντικείμενα ιδιότητες σωτηρίας, θεραπείας ή πνευματικής προστασίας, δημιουργείται ο κίνδυνος μιας μορφής ειδωλοποίησης της κτίσεως αντί του Κτίστη».

«Στην Ορθοδοξία η θεραπεία του ανθρώπου, σωματική και πνευματική, προέρχεται από τη Χάρη του Θεού. Η Εκκλησία δεν αρνείται τη χρήση της ιατρικής επιστήμης, καθώς η γνώση και η θεραπευτική τέχνη θεωρούνται δώρα του Θεού προς τον άνθρωπο. Όμως η Χάρη του Αγίου Πνεύματος δεν μεταδίδεται μέσω απρόσωπων «κοσμικών ενεργειών» ή «μυστικών δονήσεων» που βρίσκονται μέσα στα πετρώματα. Η διδασκαλία περί «ενεργειών των κρυστάλλων» συγχέει την ορθόδοξη έννοια των ακτίστων ενεργειών του Θεού με φυσικές ή αποκρυφιστικές δυνάμεις», συμπληρώνει.

Ως προς την πνευματική διάσταση του θέματος ο Σεβασμιώτατος υπογραμμίζει πως «η σοβαρότερη ένσταση της Εκκλησίας απέναντι στην Κρυσταλλοθεραπεία δεν είναι μόνο η έλλειψη επιστημονικής τεκμηρίωσης, αλλά η πνευματική νοοτροπία που τη συνοδεύει. Συχνά συνδέεται με έννοιες όπως: «ενεργειακά πεδία», «τσάκρα», «κοσμικές δονήσεις», «πνευματικοί οδηγοί», «αποκρυφιστικές τεχνικές», «μαντικές πρακτικές», κ.α. Οι αντιλήψεις αυτές συγκροτούν ένα κοσμοείδωλο διαφορετικό από τη χριστιανική πίστη. Αντί της σχέσης με τον προσωπικό Θεό, προτείνουν την πρόσβαση σε απρόσωπες πνευματικές δυνάμεις ή σε μια αόριστη «συμπαντική ενέργεια». Είναι αυτό που αποκαλείται αποκρυφισμός».

Σε άλλο σημείο, μιλώντας για την διαφορά μεταξύ αγιασμένων αντικειμένων και

κρυστάλλων, αναφέρει πως «ορισμένοι υποστηρίζουν ότι αφού η Εκκλησία χρησιμοποιεί λείψανα, εικόνες, αγιασμό ή σταυρούς, τότε δεν υπάρχει διαφορά με τη χρήση κρυστάλλων», επισημαίνοντας παράλληλα πως «η σύγκριση αυτή είναι εσφαλμένη. Στην Ορθοδοξία η δύναμη δεν αποδίδεται στο υλικό αντικείμενο καθαυτό, αλλά στη χάρη του Θεού που ενεργεί μέσω αυτού. Ο πιστός δεν θεωρεί ότι το ξύλο του σταυρού ή το υλικό της εικόνας διαθέτουν από μόνα τους μαγικές ιδιότητες. Η τιμή αναφέρεται στο εικονιζόμενο πρόσωπο και η ενέργεια προέρχεται από τον Θεό. Αντίθετα, η Κρυσταλλοθεραπεία αποδίδει στους ίδιους τους κρυστάλλους εγγενείς πνευματικές ή θεραπευτικές δυνάμεις, ανεξάρτητες από τον Θεό και τη χάρη Του».

Αξιοσημείωτη, επίσης, είναι και η αναφορά του στη θέση της επιστήμης, όπου υπογραμμίζει πως «μέχρι σήμερα δεν υπάρχουν αξιόπιστες επιστημονικές αποδείξεις ότι οι κρύσταλλοι διαθέτουν θεραπευτικές ιδιότητες πέρα από το ενδεχόμενο του φαινομένου placebo, δηλαδή της πλασματικής, κατά φαντασίαν, θεραπείας».

Συμπερασματικά ο Σεβασμιώτατος αναφέρει πως «η Κρυσταλλοθεραπεία δεν αποτελεί επιστημονική θεραπευτική μέθοδο, αλλά μέρος μιας ευρύτερης νεοεποχίτικης κοσμοθεωρίας». «Η αντίληψη αυτή συγκρούεται με τη χριστιανική πίστη, η οποία διδάσκει ότι η σωτηρία και η θεραπεία προέρχονται από τον προσωπικό Θεό και όχι από ανώνυμες κοσμικές δυνάμεις». «Η Ορθόδοξη Εκκλησία καλεί τον πιστό να αναζητεί τη θεραπεία και τον αγιασμό μέσα από τη ζωή της Εκκλησίας, τα Ιερά Μυστήρια, την προσευχή, τη μετάνοια και τη συνεργασία με την έγκυρη ιατρική επιστήμη».